

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๗/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๓๔/๒๕๕๖

วันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { นายวิชาญ นุ่มมาก ผู้ร้อง
พรรคประชาธิปัตย์ ที่ ๑ ผู้ถูกร้อง
คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตย
ที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ที่ ๒

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายวิชาญ นุ่มมาก ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องอ้างว่า นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะกรรมการบริหารพรรคของพรรคประชาธิปัตย์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ ให้สมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ ตั้งคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กปปส.) ผู้ถูกร้องที่ ๒ ซึ่งถือเป็นสาขาส่วนหนึ่งของพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ โดยมีนายสุเทพ เทือกสุบรรณ เป็นเลขาธิการ ผู้ถูกร้องทั้งสอง ได้ชุมนุมตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมา และในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ได้นำมวลชน

มาปิดล้อมทำเนียบรัฐบาล อีกทั้งยังได้ประกาศยึดอำนาจการปกครองประเทศไทย โดยจัดตั้งสภาประชาชนขึ้นเพื่อปกครองแทน

ผู้ร้องเห็นว่า รัฐธรรมนูญมิได้ให้สิทธิพรรคการเมือง กลุ่มคน หรือคณะบุคคลใด ๆ ดำเนินการชุมนุมที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง และมีได้ให้สิทธิล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง รวมทั้งการจัดตั้งสภาประชาชนนั้นมิได้มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙ การนำระบบสภาประชาชนมาใช้ในประเทศไทยจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศไทยให้มีรูปแบบสาธารณรัฐ อันเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองเลิกการกระทำความผิด และมิคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ รวมทั้งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารของพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นเวลา ๕ ปี

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

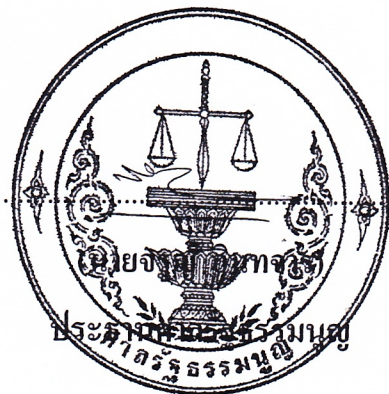
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำความผิดย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำความผิด แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การชุมนุมของผู้ถูกร้องทั้งสองมีมูลเหตุมาจากการคัดค้านร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดจากการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออก

ทางการเมืองของประชาชน พ.ศ. และการไม่ยอมรับอำนาจศาลรัฐธรรมนูญของสมาชิกรัฐสภา จนพัฒนาไปสู่การชุมนุมเพื่อล้มรัฐบาลที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และ ด้วยเหตุผลของการชุมนุมที่ไม่ไว้วางใจรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน ได้นำมาซึ่งการปิดล้อม ทำเนียบรัฐบาลและเสนอแนวทางในการจัดตั้งสภาประชาชนขึ้นเพื่อปฏิรูปประเทศไทยในเวลาต่อมา แม้การชุมนุมของผู้ถูกร้องทั้งสองอาจจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนในการดำเนินชีวิตประจำวันของ ประชาชนอยู่บ้าง หากแต่มิได้มีการใช้ความรุนแรงและกระทำโดยปราศจากอาวุธ การชุมนุมของผู้ถูกร้องทั้งสองดังกล่าวจึงเป็นเพียงการใช้เสรีภาพเพื่อเรียกร้องต่อรัฐบาลในนามของประชาชนเท่านั้น ประกอบกับในปัจจุบันยังมีได้มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการชุมนุม จึงยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่เป็น มาตรฐานว่าการชุมนุมในลักษณะใดที่เข้าข่ายละเมิดต่อรัฐธรรมนูญ และการจัดตั้งสภาประชาชนก็เป็น เพียงการเสนอแนวทางและความคิดเห็นทางการเมืองเท่านั้น อีกทั้ง การกระทำใดๆ ของผู้ถูกร้องที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างมาเป็นมูลความผิดในทางอาญา เป็นเรื่องและผู้ร้องต้องไปว่ากล่าวในอีกส่วนหนึ่งตามกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา ดังนั้น การกล่าวอ้างของผู้ร้องจึงไม่มีมูลกรณีว่าผู้ถูกร้องทั้งสองได้กระทำการเพื่อ ล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเพื่อให้ได้มาซึ่ง อำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง กรณีจึงยังไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๕๗/๒๕๕๖)

(Signature)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

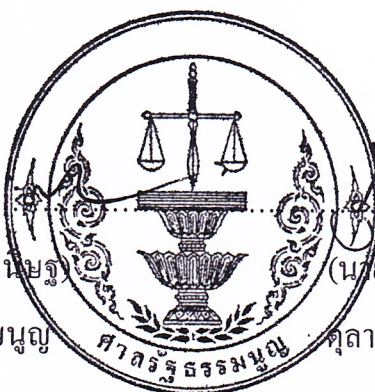
(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายณรงค์ มาประสิทธิ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(Signature)

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ